

[Ole Bjørn Kraft.]

rækkende og skæbnesvanger Betydning for vort Land. Længe er Afgørelsen blevet udskudt, maaske for længe, ingen ved, hvilken Tid der er levnet os.

Det konservative Parti kan ikke acceptere Regeringens Lovforslag, saaledes som det er forelagt. Det er nødvendigt for os ud fra hele vor saglige Stilling til de Problemer, der foreligger, til de Opgaver, som stilles os, at afvise det, men vi vil nu som før være rede til en fri, af Fortiden ubunden Forhandling. Regeringens Forslag maa naturligt danne Udgangspunktet for denne; men er det en Overenskomst, hvortil Regeringens to Partier har bundet sig, saaledes at betydelige Ændringer ikke kan gennemføres, maa Regeringen selv tage Ansvaret for det og for Ordningens Vedtagelse. Hvis det er Tilfældet, hvad jeg til det sidste vægrer mig ved at tro, maa man hellere sige det først som sidst, thi saa alvorlig er Stillingen, at alle nu maa tage deres Ansvar.

Vi er ogsaa rede til at tage vort, og herudfra har vi taget vor Stilling og har jeg talt i Dag. Hvis Regeringen ikke vil Forhandling med os, hvis Regeringen ikke ønsker at skabe en Samling paa bred Basis, som bliver et Udtryk ikke for Partiers, men for Folkets Mening om, hvordan et dansk Forsvar skal være, bliver Ansvaret derfor Regeringens. Vi vil da ogsaa kende vort Ansvar. Kan vi ikke med Udbytte appellere til Regeringen, maa vi appellere til Befolkningen, thi det er, naar det kommer til Stykket, dets Skæbne, der her skal afgøres.

Westermann: Jeg vil gerne i Tilslutning til det, som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har sagt vedrørende Hærens Ordning, og i Tilslutning til de politiske Udtalelser i Sammenhæng hermed, det ærede Medlem fremsatte, komme med nogle Udtalelser vedrørende det Forslag til Lov om Søværnets Ordning, som den højtærede Forsvarsminister forelagde i dette høje Ting den 4. Februar. Dette Lovforslag tror jeg vil kunne betegnes saaledes, at det er fremsat nødtvunget af Situationen, saaledes som 1932-Ordningen for Søværnets Vedkommende har udviklet sig. Jeg tror ikke, nogen vil benægte, at den Ordning, som Søværnet fik i 1932, er brudt totalt sammen, og at man kan sige, at den i Dag er forladt af Guder og Mennesker og ogsaa af den højtærede Forsvarsminister.

Jeg skal ikke bebrejde de skiftende Forsvarsministre fra 1932 til i Dag, at de

administrativt har givet Bestemmelser og Tilladelser, som gaar stik imod Lovens Bogstav, men den højtærede Minister vil ikke kunne benægte, at det er Tilfældet, og jeg anser ogsaa dette for en af Grundene til, at den højtærede Forsvarsminister har ment det nødvendigt nu at fremsætte et Lovforslag, saaledes at man kommer bort fra den Ordning, som Ministeren ikke er i Stand til at følge, fordi den rent lovtæknisk er udformet saaledes, at den ikke kan følges. Jeg har sagt det tidligere, at det forholder sig saaledes med 1932-Loven, og jeg er ogsaa sikker paa, at den højtærede Minister vil indrømme, at dette er Tilfældet.

Men naar man saa skulde have en Nyordning i Stedet for 1932-Ordningen, havde man Lov til at haabe, at denne maatte blive til det bedre. Man maatte have Lov til fra Søværnets Side at haabe, at det, man var kommet ned paa under 1932-Ordningen, var Bunden, og at man nu gik en bedre Tid i Møde.

Man er blevet fuldkommen skuffet. Jeg ser saaledes paa det Forslag til Lov om Søværnets Ordning, der er fremlagt, at det er et Skridt videre mod Flaadens totale Udslettelse. Naar man nu reducerer det Antal, man havde i 1932-Loven, de 9 Torpedobaade og 7 Undervandsbaade foruden Mine-spærringsmateriel, med ca. 25 pCt., nemlig til 8 Torpedobaade og 4 Undervandsbaade, vil man forstaa, at dette er en Reduktion af selve Flaaden og en aaben Erkendelse af, at man nu gaar en yderligere Nedskæring i Møde.

Jeg er fuldkommen klar over, at dette har været nødvendigt i det Øjeblik, den højtærede Minister har været stillet over for den Opgave inden for en fastlagt Budgetramme at skulle skabe en ærlig Ordning og en rationel Ordning, med andre Ord en Ordning, hvor Personel svarer til Materiel, og hvor det bevilgede Pengebeløb ogsaa svarer til det Personel og Materiel, som Loven forudsætter. Det har været nødvendigt at nedskære, naar det skulde holdes inden for denne Budgetramme; men jeg er ogsaa overbevist om, at Forsvarsministeren mange Gange har erkendt, hvor rigtigt det var, at der baade fra Sagkundskabens Side og fra konservativ Side i 1932 blev gjort de skarpeste Indvendinger mod dette Lovforslag og med stor Kraft dengang blev hævdet, at dette var en uærlig Lov. Jeg skal med det samme anerkende de Bestræbelser, som Ministeren har gjort sig her for første Gang i halvt-hundrede Aar at skabe for Flaadens Vedkommende en virkelig rationel og ærlig